

Prethodna pitanja

1. Budući da države članice imaju mogućnost odrediti da se za postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji („*soccorso istruttorio*”) plaća naknada, protivni li se članak 38. stavak 2-bis Zakonodavne uredbe br. 163. iz 2006., u verziji koja je bila na snazi u vrijeme objave predmetnog poziva na nadmetanje [...], zakonodavstvu Unije jer je njime predviđeno plaćanje „*novčane kazne*” u iznosu koji treba utvrditi javni naručitelj („*iznos koji ne može biti manji od 0,1 % ni viši od 1 % vrijednosti nabave i koji u svakom slučaju ne može biti viši od 50 000 eura te čije je plaćanje osigurano privremenim jamstvom*”), s obzirom na nerazmjerno visok i unaprijed određeni iznos kazne koji se ne može prilagoditi ovisno o konkretnoj situaciji koju treba urediti ili ozbiljnosti nepravilnosti koju se želi ispraviti?
2. Nasuprot tomu, povrjeđuje li taj isti članak 38. stavak 2-bis Zakonodavne uredbe br. 163. iz 2006. (također u verziji koja je bila na snazi u gore navedeno vrijeme) pravo Zajednice jer se činjenica da se za postupak za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji („*soccorso istruttorio*”) plaća naknada može smatrati protivnom načelu što šireg otvaranja tržišta tržišnom natjecanju kojem odgovara navedeni institut, zbog čega su djelatnosti koje su u tom pogledu naložene odboru za javnu nabavu logična posljedica obveza koje su mu zakonom nametnute u javnom interesu radi ostvarivanja gore navedenog cilja?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2016. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – Volkswagen AG protiv Finančné riaditeľstvo SR**

(Predmet C-533/16)

(2017/C 022/08)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Volkswagen AG

Tuženik: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2008/9⁽¹⁾ i pravo na povrat poreza tumačiti na način da je za ostvarenje prava na povrat PDV-a potrebno kumulativno ispuniti dva uvjeta:
 - i) isporuka robe ili usluga i
 - ii) obračun PDV-a u računu isporučitelja.Drugim riječima, je li moguće da porezni obveznik kojemu u računu nije obračunat PDV zatraži povrat poreza.
2. Je li u skladu s načelom proporcionalnosti ili porezne neutralnosti PDV-a da se rok za povrat poreza računa od trenutka u kojemu nisu bili ispunjeni svi materijalni uvjeti za ostvarenje prava na povrat poreza?
3. Treba li, s obzirom na načelo porezne neutralnosti, odredbe članka 167. i članka 178. točke (a) Direktive o PDV-u, u okolnostima poput onih u glavnom postupku i pod uvjetom da su ispunjeni drugi materijalni i postupovni uvjeti potrebni za ostvarenje prava na odbitak poreza, tumačiti na način da se one protive načinu postupanja poreznih tijela kojim se poreznom obvezniku ne priznaje pravo na povrat poreza zatražen unutar predviđenog roka u smislu direktive 2008/9 u slučaju kad mu je isporučitelj u računu obračunao porez i koji je potomji platio prije isteka prekluzivnog roka predviđenog nacionalnim pravom?

4. Jesu li slovačka porezna tijela, s obzirom na načelo porezne neutralnosti i načelo proporcionalnosti koja su temeljna načela zajedničkog sustava PDV-a, prekoračila granice onog što je nužno za postizanje cilja određenog Direktivom o PDV-u kada poreznom obvezniku nisu priznala pravo na povrat plaćenog poreza zbog proteka prekluzivnog roka za povrat predviđenog nacionalnim pravom, iako u tom razdoblju porezni obveznik nije mogao ostvariti pravo na povrat, i iako je porez bio ispravno naplaćen i rizik utaje poreza ili neplaćanja je u potpunosti bio isključen?
5. Mogu li se načelo pravne sigurnosti, načelo zaštite legitimnih očekivanja i pravo na dobru upravu u smislu članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi tumačenje odredbi nacionalnog prava na temelju kojeg je, radi poštivanja roka za povrat poreza, odlučujući trenutak onaj u kojem je tijelo javne uprave donijelo odluku o povratu poreza a ne trenutak u kojem je porezni obveznik ostvario pravo na povrat poreza?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici (SL 2008., L 44, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2016. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky protiv BB construct s.r.o.**

(Predmet C-534/16)

(2017/C 022/09)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Tuženik: BB construct s.r.o.

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati u skladu s ciljem članka 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, odnosno sprječavanja utaja u okviru poreza na dodanu vrijednost, nacionalni upravni postupak u kojem se činjenica da je sadašnji direktor pravne osobe bio direktor druge pravne osobe dužnika nepodmirenog poreznog duga u skladu s nacionalnim pravom smatra razlogom za određivanje poreznog jamstva u iznosu do 500 000 eura?
2. Može li se smatrati da porezno jamstvo u iznosu do 500 000 eura, poput onog koje je određeno u glavnom postupku, nije protivno slobodi poduzetništva iz članka 16. i da neizravno ne uzrokuje to da se proglasi stečaj poreznog obveznika, da nije diskriminatorno u smislu članka 21. stavka 1. i da u okviru naplate PDV-a ne krši načela *ne bis in idem* i zabrane retroaktivnosti iz članka 49. stavaka 1. i 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.)